

NAGYSZOMBAT

II.

Szent atyáink imái által, Úr Jézus Krisztus Istenünk, könyörülj rajtunk!

Amen.

Mennyei Király, Vigasztaló, / igazságnak Lelke, / ki mindenütt jelen vagy / és mindeneket betöltesz, / minden jónak kútfeje / és az életnek megadója, / jöjj el és lakozzál mibennünk, / és tisztíts meg minket minden szennytől, / és üdvözítsd, Jóságos, / a mi lelkünket!

Szent Isten, szent Erős, / szent Halhatatlan irgalmazz nekünk!

(háromszor)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! / Urunk, tisztíts meg bűneinktől! / Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! / Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket / a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, / szenteltessék meg a te neved, / jöjjön el a te országod, / legyen meg a te akaratod, / amint a mennyben, úgy a földön is. / Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, / és bocsásd meg vétkeinket, / miképpen mi is megbocsáttunk az ellenünk vétkezőknek; / és ne vígy minket kísértésbe, / de szabadíts meg a gonosztól!

103. zsoltár

Olvasmány: Iz 61,10-62,5

Ujjongjon lelkem az Úrban, mert az üdvösség ruhájába öltöztett és a vigasság köntösével körbezett: koronával ékesített, mint a vőlegényt, és mint a menyasszonyt, ékszerrel díszített föl engem. Mert amint a föld kihajtja virágait, és a kert kisarjasztja a magvakat, úgy sarjasztja ki az Úr az igazságosságot és örvendezést minden nemzet előtt. Sion miatt nem hallgatók, és Jeruzsálem miatt nem

nyugszom, míg föl nem ragyog fényesen az én igazságosságom, és fáklyaként nem gyullad meg szabadításom. Meglátják majd a népek igazságodat és királyaik a te dicsőségedet, és új néven fognak szólítani, amelyet az Úr nevez majd meg. A szépség koronája leszel az Úr kezében, és a királyság koronája Istened kezében. S nem hívnak már elhagyottnak, és földedet sem nevezik többé pusztaságnak, hanem így hívnak majd: „kedvem szerinti”, és országod neve „lakott föld” lesz. Mert amint egybekel az ifjú a leánnyal, úgy fognak beléd költözni fiaid, és amint a vőlegény örül a menyasszonynak, úgy örül majd neked az Úr.

Áldjátok az Urat, az Úrnak minden művei,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Erre mindnyájan megismétlik a refrént.

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, az Úrnak angyalai, és ti, egek,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, az egek fölötti összes vizek, s az Úr minden serege,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, nap, hold és az égnek csillagai,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, minden záporosó és harmat, s minden szélfuvallat,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, tűz és forróság, hideg és hőség,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, harmat és hóvihár, jég és hideg,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, dér és hó, villámok és fellegek,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, föld, hegyek és halmok, s a föld minden növénye,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, források, tengerek és folyók,
halak és minden vízben úszó lény,

dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, égi madarak, vadak és minden barmok,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, emberek fiai, áldja Izrael az Urat,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, az Úrnak papjai, ti, az Úrnak szolgálói,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, igazak szellemei és lelkei, szentek és alázatos szívűek,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjátok az Urat, Ananiás, Azariás és Misáél,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Adjátok az Urat, apostolok, próféták, és az Úr vértanúi,
dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Áldjuk az Atyát, a Fiút és a Szentlelket,
dicsérjük és magasztaljuk őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Dicsérjük, áldjuk, imádjuk az Urat, énekeljük az Urat, és magasztaljuk őt mindörökké!

Az Urat áldjátok, * és magasztaljátok mindörökké!

Apostol: Róm 6,3b-11

Akik Krisztus Jézusba lettünk keresztelve, az ő halálába lettünk alámerítve? A keresztség által ugyanis vele együtt el lettünk temetve a halálba, hogy amint Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is egy új életben járjunk. Ha ugyanis halálához hasonulva eggyé lettünk vele, még inkább eggyé leszünk vele a feltámadásban. Tudnunk kell, hogy a bennünk lévő régi ember vele együtt keresztre lett feszítve, hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne legyünk rabszolgái a bűnnek. Mert aki meghalt, az szabad a bűntől. Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk. Tudjuk ugyanis, hogy mivel Krisztus feltámadt a halottak közül, többé nem hal meg, s a halál nem uralkodik rajta többé. Mivel meghalt, egyszer s mindenkorra meghalt a bűnnek, s mivel él, Istennek él. Magatokról is így gondolkodjatok: meghaltatok a bűnnek, és Istennek éltek Krisztus Jézusban!

Alleluja... helyett minden versre ezt ismételjük:

Kelj föl Isten, ítélj meg a földet, mert neked jut örökségül minden nemzet!

Előversek: Isten megáll az istenek gyülekezetében, és ítéli abban az isteneket. Meddig ítéltetek álnokul, meddig pártoltjátok a bűnösöket?

Védjétek meg az árva és a szűkölködő jogát, szolgáltassatok igazságot a megaláztatottak és a szegényeknek!

Mentsétek meg a nyomorgót és a szegényt, és szabadítsátok ki a bűnös kezéből!

De ők nem tudják ezt és nem értik, sötétségben járnak, rendüljön meg a föld minden alapja.

Én mondtam: istenek vagytok és a Magasságbeli fiai mindnyájan, mégis meghaltok mint emberek, és mint a főemberek bármelyike, elhullotok.

► *(hangfelvétel)*

Evangélium: Mt 28,1-20

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán Mária Magdolna és a másik Mária elment, hogy megnézze a sírt. És íme, nagy földrengés támadt. Az Úr angyala ugyanis leszállt a mennyből, odament, elhengerítette a követ és ráült. Tekintete olyan volt, mint a villám, ruhája pedig fehér, mint a hó. Az örök tőle való félelmükben remegni kezdtek, és olyanok lettek, mint a holtak. Az angyal megszólalt, és azt mondta az asszonyoknak: „Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincs itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol az Úr feküdt! És menjetek gyorsan, mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és íme, előttetek megy Galileába. Ott majd meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek.” Gyorsan ott is hagyták a sírt, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt a tanítványainak. Amint mentek, hogy megvigyék a hírt a tanítványainak, íme, Jézus jött velük szemben, és így szólt: „Üdv nektek!” Erre odafutottak, átkarolták a lábát, és leborultak előtte. Akkor Jézus így szólt hozzájuk: „Ne féljetek! Menjetek, vigyétek hírül testvéreimnek, hogy menjenek el Galileába, és ott majd meglátnak engem!” Amikor úton voltak, íme, néhány ór bement a városba, és hírül vitte a főpapoknak mindazt, ami történt. Erre összegyűltek a vénekkel, tanácsot tartottak, és sok pénzt adtak a katonáknak e szavakkal: „Mondjátok, hogy tanítványai éjnek idején odajöttek és ellopták, amíg mi aludtunk. Ha pedig a helytartó meghallja ezt, mi majd meggyőzzük őt, és kimentünk titeket.” Azok elfogadták a pénzt, és úgy jártak el, ahogy kioktatták őket. Ez a szóbeszéd el is terjedt a zsidók között mind a mai napig.

A tizenegy tanítvány elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amint meglátták, leborultak előtte, bár néhányan kételkedtek. Jézus odalépett hozzájuk, és így szólt: „Nekem adatott minden hatalom mennyben és földön. Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.” Amen.

A kerub-ének helyett a következő tropárt énekeljük 8. hang

Hallgasson minden emberi test, * és félve és rettegve álljon, * és semmi földit magában ne gondoljon. * Mert a királyok Királya * és az uralkodók Uralkodója jön, * hogy magát feláldozza, * és a híveknek eledelül adja. ** Előtte mennek az angyali rendek, * az összes Kezdetek és hatalmak, * a sokszemű Kerubok és a hatszárnyú Szeráfok, * arcukat elfödve és ezen éneket hangoztatva: * Alleluja, alleluja, alleluja.

► *(hangfelvétel)*

